

TAEKWONDO's historiske baggrund

En af de kampsportsgrene der i de senere år har været i rivende udvikling, ikke alene i Danmark, men over hele verden, er Taekwondo.

Venligst stillet til rådighed af I Korean Overseas Information

---

Taekwondo er en moderne sport i lighed med **Karate**, men adskiller sig fra denne bl.a. ved at have en koreansk baggrund, samt ved at teknikker med benene er langt mere fremherskende end i **Karate**.

Taekwondo's ældste rødder fortæller om historiens tåger – ingen ved præcis hvornår systematiseret og organiseret kamp-teknik opstod i Korea, men forskellige arkæologiske fund viser os hvornår sådanne syste-

mer i hvert fald har været kendt.

Dateringen af gravfund gør det klart, at teknisk velfunderede og udbyggede kampsystemer med sikkerhed fandtes i Korea i **Koguryo**, et af de tre kongedømmer Korea på den tid

var delt op i, allerede omkring år 420, idet en udgravning af et gravmæle i **Muyong-Chong** (dateret til perioden år 3 – 427) afslørede et vægmaleri, forestillende et par kæmpere i stillinger, der vil være enhver moder-

ne kampsportsmand bekendt.

At sådanne aktiviteter på ingen måde var usædvanlige for tiden, viser et andet gravmaleri fra perioden, udgravet i **Sambo-Chong**. På **Sambo-Chong**-maleriet ses en kæmper i en dragt, der i forbløffende grad minder om vore dages **Taekwondo**-dragt, i færd med at udføre en lav parade med venstre hånd samtidig med en høj parade med højre hånd.

På baggrund af gravmalerierne fra **Muyong-Chong** og **Sambo-Chong** synes det udenfor enhver tvivl, at systematiseret kamp teknik var kendt i Korea allerede for ca. 2000 år siden. Hvad denne kamp teknik dengang blev kaldt ved vi ikke, idet skriftlige beretninger fra tiden er sparsomme og fragmentariske. Navnet **Taekwondo** blev først anvendt i moderne tid, efter at kampsystemet i perioden efter II verdenskrig var blevet underlagt regler og bestemmelser, som gjorde det til en moderne sport. I tidligere tider har systemet været kendt under navne som **Subyeokta**, **Kweonbaek**, **Byeon**, **Tagyeok**, **Taegyeon**, **Supak**, **Supak-Hui** m.fl.

I årene 668 – 670 underlagde det ene af de tre koreanske kongedømmer, **Silla**, sig de to andre, **Paekche** og **Koguryo**, og dannede dermed en samlet koreansk stat, som med en central regering styrede hele den koreanske halvø. Fundamentet for **Silla's** magtovertagelse var en professionel, adelig krigerklasse, **Hwarang**, som udgjordes af unge, veltrænede og højt motiverede krigere med en systematisk uddannelse i kamp teknik, filosofi og etik bag sig, en uddannelse som benævntes **Hwarang-Do**.

Sammenlignende historikere har fundet mange lighedspunkter mellem **Hwarang** og **Hwarang-Do** og de japanske **Samurai'er** og deres filosofi, **Bushi-Do**, noget der vel egentlig ikke kan forekomme særlig bemærkelsesværdigt, idet Japan på denne tid i vidt omfang importerede kultur og ideer fra de omliggende lande, bl.a. Kina og Korea.

Hwarang var, som allerede nævnt, professionelle, adelige krigere, og der er mange historiske indikationer for, at de i meget høj grad var trænede i Taekwondo-lignende kampsystemer, på denne tid oftest benævnt som **Supak** eller **Supak-Hui**.

Silla-dynastiet blev i år 918 afløst af Koryo-dynastiet, og under dette regime florerede **Supak** og blev til en sport lige så vel som et militært kampvåben.

Færdighed i **Supak** synes på dette tidspunkt, at have været betragtet med stor respekt, og fremragende eksperter blev ofte forfremmet til høje poster, som et citat fra »**Koryo's Historie**,, viser:

»Korig **Uijong** forfremmede Yi Ull-Miin fra **Taechong** (militær rang svarende til regimentschef eller oberst) til **Pyolchong** (divisionschef eller general) fordi hans **Supak-Hui** var fremragende«...

En sådan fremstilling indikerer, at kunsten på denne tid ikke alene havde opnået et fremragende stade, men også indtog en fremtrædende plads i samfundet.

Regulært historisk kildemateriale om **Taekwondo** har vi først i Yi-dynastiet, som i 1392 afløste Koryu-dynastiet.

11790 skrev general Yi **Dokblu**, på Kong **Chongjo's** befaling, en lærebog i **Taekwondo**

Bogen, Mooyedobotongji, er på 40 ret store sider og viser i tekst og billeder hvorledes datidens **Taekwondo** så ud. Ud fra denne tekst er det let at se, at mange af de stillinger og manøvrer som anvendes i moderne **Taekwondo**, ikke har ændret sig stortide snart 200 år der er gået, siden bogen blev skrevet.

Andre annaler fra Yi-dynastiet viser, at man for at opnå en bestemt rang i det militære system, først måtte besejre tre eller flere modstandere ved hjælp af **Taekwondo**.

Under den japanske general **Hideyoshi's** invasion i Korea i 1592 forsvarede 700 frivillige koreanske soldater, med stor tapferhed, en lokalitet i **Kumsan**-området mod de japanske invasionsstyrker. Det som gør deres dåd bemærkelsesværdig er imidlertid, at de ifølge de skriftlige kilder der er tilgængelige fra den tid, gjorde det uden brug af våben, men udelukkende ved hjælp af hænder og fødder, i sandhed en heroisk indsats mod de velbevæbnede og hærdedejapanske **Bushi**.

Da Korea i 1948 blev en republik, begyndte **Taekwondo** at udvikle sig til en moderne sport. De forskellige stilarter og fraktioner der fandtes i landet blev i 1961 samlet under fælles regler i **Korea Taekwondo Association**, og i november 1972 blev **Kukkiwon, Taekwondo's** verdenshovedkvarter, officielt indviet. I 1973 afholdtes i **Kukkiwon** det første WM i **Taekwondo** med 17 deltagende nationer.

Siden 1973 har **Taekwondo** med stormskridt indtaget den internationale kampsportsarena, og ved de kommende olympiske lege vil **Taekwondo** for første gang være at finde som olympisk disciplin. At opnå anerkendelse som olympisk disciplin, vidner om den dedikation og om det enorme arbejde, der af den internationale Taekwondo-bevægelse er blevet lagt i at udbrede sporten over hele verden under ensartede regler.

Med rødder 2000 år tilbage i tiden er moderne **Taekwondo** et af de historisk bedst funderede af de kampsystemer der trænes i dag, et system som ikke alene har formået at bevare sine traditioner, men også samtidig at tilpasse kunsten til den moderne tid og til de krav det 20. århundrede stiller til både udøver og system.

